

МЕТОДИКА УПОЗНАВАЊА ОКОЛИНЕ 2
(4. година, 3 часа)

Драги студенти,

Надам се да сте добро. У наставку вам шаљемо материјал за ову недељу (24-25.03.2020.). Договор остаје исти за слање одговора на постављене задатке (**до петка**), као и за сваку наредну недељу. Што се тиче задатих тема за еколошке активности, наставите да шаљете на мој или Иванин мејл. Сви ваши одговори биће забележени и рачунаће се као предиспитне обавезе.

Поздрављамо вас и очекујемо да ћете у току ове недеље бити још активнији. :)

проф. др Слађана Видосављевић
асистент Ивана Симијонович

VI	АКТИВНОСТ ДЕТЕТА
----	------------------

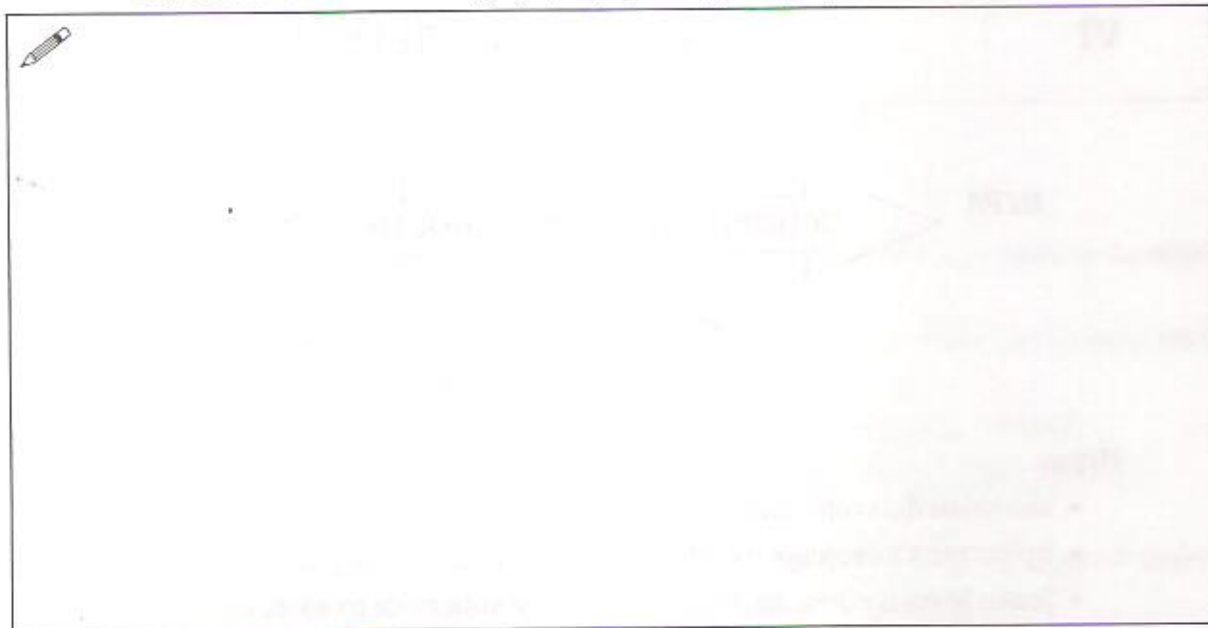
Игра:

- значајан фактор целокупног дечјег развоја;
- представља својеврсну афирмацију детета;
- један је од начина да дете упозна свет који га окружује;
- она је показатељ дечјих снага и могућности, као и средство провере стечених знања и вештина;
- представља мотивационо средство за различите усмерене активности;
- има и дијагностичку и терапеутску моћ.

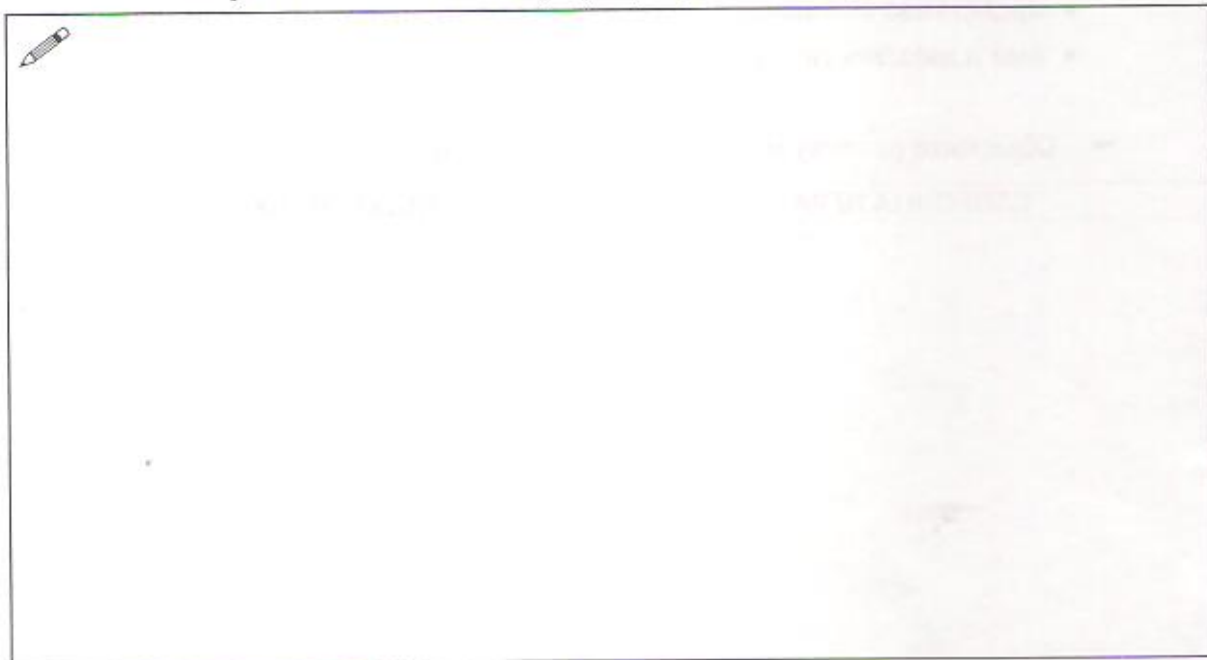
→ Објасните разлику између слободне и дидактичке игре.

СЛОБОДНА ИГРА	ДИДАКТИЧКА ИГРА

→ Наведите активности које у фокусу имају дечји рад.

→ Зашто је важно неговати дечји рад у предшколској установи?

У васпитно-образовном процесу деца уче у малим групама, у паровима. Тај рад се одвија кроз дијалог, размену, комуникацију, интеракцију и кооперацију између деце, као и између деце и одраслих.

Суштинско питање је како организовати васпитно-образовни процес у којем би дете било у највећој мери активно и јасно дефинисати појам *активно*. Дете ће бити активно у васпитно-образовном процесу ако може да одлучује, бира партнера за игру, ако има интересовање и потребу за оно што учи, ако је мотивисано, ако има лични разлог, ако оно што учи за њега има значење, и ако је прихваћено и уважено.

↳ Образложите каква треба да буде образовна средина у дечјем вртићу:

У вртићу је неопходно остварити баланс између времена проведеног у формалним и неформалним активностима детета. Истраживања показују (Haskins, 1985; Schweinhart, Welkart, Lerner, 1986) да програми који се односе на децу предшколског периода, уколико су усмерени искључиво на поучавање и у којима је присутно претерано усмеравање од стране васпитача, имају као импликацију непожељне последице, као што је, на пример, повишени степен агресије. Студије су такође показале да је врло важно деци пружити могућност да се друже и уче једна од других у неформалним контекстима.

У васпитним групама је пожељно остварити оптимум неформалности (Katz и Chard, 1989). Уколико је у програмима присутан максимум неформалности, то доводи до хаотичне ситуације док у програмима у којима је дато мало могућности за неформалност доминирају правила и смернице одраслих особа. Насупрот наведеним екстремима, програми засновани на оптимуму неформалности обезбеђују интеракцију међу децом; она стварно нешто мењају, планирају, постижу док васпитач придаје пуну важност интеракцији и активностима, било да се односе на појединца или групу деце.